

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum clavis sit potestas ligandi & soluendi? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

per passionem Christi amotum est: & ideò Ioannes post passionem vidit in cœlo ostium apertum. Sed adhuc quotidie alicui manet clausum propter peccatum originale, quod contraxit, vel actuale, quod commisit: & propter hoc indigemus sacramentis & clauibus Ecclesiæ.

Ad secundum dicendum, quòd hoc intelligitur de clausione, qua limbum claudit, ne aliquis ultra illum descendat: & de apertione, qua paradysum aperuit, remoto impedimento naturæ per suam passionem.

Ad tertium dicendum, quòd clavis inferni, quæ aperitur & clauditur, est potestas gratiam conferendi: per quam homini aperitur infernus, vt de peccato educatur, quod est inferni porta: & clauditur, ne ultra homo in peccatum labatur, gratia satisfactus. Potestas autem gratiam conferendi solus deus est: & ideò clauem inferni sibi soli retinuit. Clavis regni est potestas etiam dimittendi reatum pœnæ temporalis, qui manet, per quem homo a regno prohibetur: & ideò magis potest homini clavis regni, quàm clavis inferni: non enim idem

* in ista met soluzione. sunt, vt ex dictis * patet. Aliquis enim de inferno educitur per remissionem æternæ pœnæ, qui statim in regnum introducitur propter reatum pœnæ temporalis, qui manet. Vel dicendum, vt quidam dicunt, quòd eadem est clavis inferni, & cœli: & ex hoc ipso, quòd alicui aperitur vnum, clauditur alterum: sed denominatur à digniori.

66

Magist.lib. 4. sen.**d. 18. §. B.**† Hier. su**per illud**Matth. 16**Tibi da-**bo clauis**regn. etc.**tom 9.*

ARTIC. II.

Vtrum clavis sit potestas ligandi & soluendi.

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd clavis non sit potestas ligandi & soluendi, quia ecclesiasticus iudex dignos recipere, indignos excludere debet à regno: vt ex littera * habetur ex gloss. Hieronym. † Matth. 16. Potestas enim ritualis in sacramento collata est idem quòd clavis. Sed clavis & character non videntur esse idem.

esse: quia per characterem homo ad Deum comparatur, per claves autem ad subditos. Ergo clavis non est potestas.

¶ 2 Præterea, Iudex Ecclesiasticus non dicitur nisi ille, qui habet iurisdictionem, quæ simul cum ordine non datur. Sed claves in ordinis susceptione conferuntur. Ergo non debuit de ecclesiastico iudice in definitione clavium mentio fieri.

¶ 3 Præterea, Ad id quod aliquis habet ex se ipso, non indiget aliqua potestate activa, per quam inducatur ad actum. Sed eo ipso quo aliquis est dignus, ad regnum admittitur. Ergo non pertinet ad potestatem clavium, dignos ad regnum admittere.

¶ 4 Præterea, Peccatores indigni sunt regno. Sed Ecclesia pro peccatoribus orat ut ad regnum perveniant. Ergo non excludit indignos, sed magis admittit, quantum in se est.

¶ 5 Præterea, In omnibus agentibus ordinatis ultimus finis pertinet ad principale agens, non ad agens instrumentale. Sed principale agens ad salutem hominis est Deus. Ergo ad Deum pertinet ad regnum admittere, quod est ultimus finis; & non ad habentem claves, qui est sicut instrumentum vel minister.

RESPONDEO dicendum, quod secundum Philosophum in 2. de anima*, potentia per actus definiuntur: vnde cum clavis sit potentia quædam, oportet quod per actum siue usum suum definiatur; & quod in actu obiectum exprimat, à quo specie recipit actus & modus agendi, ex quo apparet potentia ordinata. Actus autem potestatis spiritualis non est, ut cælum aperiat absolute, quia iam apertum est (ut dictum est*) sed ut quantum ad hunc aperiat: quod quidem ordinate fieri non potest, nisi eius idoneitate, cui aperiendum est cælum, pensata: & ideo in prædicta* definitione clavis, ponitur genus, scilicet potestas: & subiectum potestatis, scilicet iudex Ecclesiasticus: & actus scilicet excludere & recipere, secundum duos actus materialis

*tex. 33.

*ar. 1. hie
ius quos.
ad 1.
*posita in
arg. 1. hie
in art.

Supplementum.

L rialis

riales clavis, qui sunt aperire & claudere: cuius obiectum tangit in hoc, quod dicit, à regno: modus autem in hoc quod dicit, dignos, & indignos in illis in quos actus exercetur, pensatur.

Ad primum ergo dicendum, quòd ad duo, quorum vnum est causa alterius, vna potestas ordinatur: sicut in igne calor ad calefaciendum & dissoluendum. Et quia omnis gratia & remissio in corpore mystico, ex capite suo prouenit: ideò eadem potestas esse videtur per essentiam, qua sacerdos conferre potest, & qua potest soluere & ligare, si iudicium adfit: nec differt nisi ratione, secundum quod ad diuersos effectus comparatur: sicut etiam dicitur secundum aliam rationem calefactiuus & liquefactiuus. Et quia nihil est aliud character ordinis sacerdotalis, quam potestas exercendi illud, quod principaliter ordo sacerdotij ordinatur, habendo: oportet quòd sit idem quòd spiritualis potestas. Ideò character & potestas conficiendi, & restas clauium, est vnum & idem per essentiam, differt ratione.

Ad secundum dicendum, quòd omnis potestas ritualis datur cum aliqua consecratione. Et clavis cum ordine datur: sed executio clavis habet materia debita, que est plebs subdita per iurisdictionem: & ideò antequam iurisdictionem habeat, habet clauis, sed non habet actum clauium. Executio clavis per actum definitur: ideò in definitione ponitur aliquid ad iurisdictionem pertinens.

Ad tertium dicendum, quòd aliquis potest dignus aliquo dupliciter. Aut ita quòd ipsum habet ius habeat; & sic quilibet dignus iam habet celum apertum. Aut ita quòd in se ei aliqua comparas ad hoc, quòd ei detur: & sic dignos, quibus apertum totaliter apertum est cælum, potestas clauium recipit.

Ad quartum dicendum, quòd sicut Deus non durat impariando malitiam, sed non conferre gratiam.

gratiam : ita sacerdos dicitur excludere , non quòd impedimentum ad intrandum ponat : sed quia impedimentum positum non anouet, quia ipse amouere non potest, nisi prius Deus amouerit: & idèd rogatur Deus vt ipse absoluat, vt sic sacerdotis absolutio locum habeat.

Ad quimum dicendum, quòd actus sacerdotis non est immediatè super regnum, sed super sacramenta, quibus homo ad regnum peruenit.

ART. III.

Vtrum sint duæ clauæ, vel tantum vna?

AD tertium sic proceditur. Videtur, quòd non sint duæ clauæ, sed tantum vna. Ad vnã enim seram non requiritur nisi vna clauis. Sed sera, ad quã amouendam ordinantur Ecclesiæ clauæ, est peccatũ. Ergo contra vnum peccatum non indiget Ecclesiã duabus clauibus.

67
*Extrau.
quia quo
rumdam
de verb.
signif.*

¶ 2 Præterea, Clauæ in collatione ordinis conferuntur. Sed scientia non est semper ex infusione, sed quandoque ex acquisitione; nec ab omnibus ordinatis habetur, sed à quibusdam non ordinatis habetur. Ergo scientia non est clauis: & sic est vna tantum clauis, scilicet potestas iudicandi.

¶ 3 Præterea, Potestas quam habet sacerdos super corpus Christi mysticum, dependet ex potestate, quam habet super corpus Christi verum. Sed potestas conficiendi corpus Christi verum, est vna tantum. Ergo etiam potestas, quæ respicit corpus Christi mysticum, est vna tantum. Sed hæc est clauis. Ergo, &c.

SED contra, Videtur quòd sint plures quam duæ: quia sicut ad actum hominis requiritur scientia & potentia, ita & voluntas. Sed scientia discernendi ponitur clauis; & similiter potentia iudicandi. Ergo & voluntas absoluendi debet dici clauis.

¶ Præterea, Totã Trinitas peccatum remittit. Sed sacerdos per clauæ est minister remissionis peccatorum. Ergo debet habere tres clauæ, vt Trinitatẽ configuretur.